Ч. 152 Середа 10 липня (23 липня) 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Администрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львов в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с

Вісти політичні.

(З краєвих соймів. — Розрухи на Балкані).

На передвчерашнім засїданю стирийского сойму відбуло ся перше читанє нового проєкту реформи ординациї виборчої до сойму. Після того проєкту курия великої посїлости має мати 12 мандатів, курия міст і палат торговельних 27, курия малої посїлости 23, а курия загального голосованя 7. В куриї селяньскої (малої посїлости) кожда місцевість поверх 500 мешканців становить вже місце вибору. Громади з 500 або з низше як 500 мешканцями вибирають разом. В куриї загального голосованя вибори відбувають ся безпосередно і картками.

В соймі ческім радила в суботу шкільна комісия над проєктом краєвого виділу що до шкіл промислових, після котрого все промислове шкільництво зістає украєвлене і піддане під абсолютну власть краєвого виділу. Позаяк через те Нїмці боять ся чехізацийних тенденций, то посли нїмецкі при голосованю над сим проєктом вийшли і здекомплєтували комісию.

Сойм шлеский залагодив на суботнїшнім засїданю проєкт зміни закона ловецкого, — по чім сойм з приказу Цїсаря замкнено.

В соймі каринтийскім радила в суботу виборча комісия над реформою ординациї виборчої до сойму, против котрої підносять опозицию клерикальні Словінцї. Судьба реформи є тому непевна, бо може забракнути потрібних $^2/_3$ голосів. Перед повний сойм прийде ся реформа вже в перших днях сего тижня.

В дальматиньскім соймі заявив на суботнїшнім засїданю намістник бар. Гандель, що правительство має поважний намір уреґулювати справу язикову в Дальматиї, при чім однак вислухає всї сторонництва і буде старати ся, щоби новими нормами не нарушити одноцїльности краю. Кожда народність одержить права відповідно до реальної потреби і фактичної сили.

Официяльно доносять, що розрухи на границї чорногорско турецкій повстали звідси, що з місцевости Мокра Плянїна Чорногорцї при обходї торжества сьв. Петра і Павла стріляли замість у воздух в турецкі військові сторожі. Се донесенє турецкого правительства не є однак правдиве, бо причиною нападу Чорногорців на турецкі пограничні війска було в дійсности поступованє пограничного паші Хамдїого в справі уреґульованя границї. Поступованє сего паші з людностию на спірних граничних пасовисках було таке, що 2.000 Чорногорців перейшло турецку границю, окружило стоячі там турецкі війска і відтяло їм всякий доступ. Туреччина домагає ся увільненя інтернованих і відкликаня чорногорских вояків з турецкої териториї, а за те обіцює відкликати Хамдїого і настановити на його місце Шемсї пашу. Спір доси не полагоджений а переговори дипльоматичні в тій справі тревають доси.

В Македониї стали в найновійших часах появляти ся нові шайки уоруженых людий і нападають на турецкі войска. Якийсь відставний болгарский официр станув на чолї шайки зложеної із 300 людий і звів з турецким войском битву коло Струмицї. В дипльоматичнім сьвітї задивлюють ся дуже поважно на ту нову появу македоньскої ворохобнї. — Про македоньску рухавку доносять з Софії: Відділ македоньско-болгарских ворохобників, розбитий дня 12 липня турецкими войсками, боронив ся в Путилї від 27 червня до згаданого дня. Той відділ числив на початку 150 людий, але відтак зменшив ся до 54. Турецкі сили виносили 500 людий піхоти і 100 жандармів. Мимо чисельної переваги ужило турецке війско, приступаючи до битви, варварского способу, а іменно гнало перед собою родини обляганих ворохобників, гадаючи, що они до своїх не будуть стріляти. Однако помилили ся, бо ворохобники без огляду на житє свояків розпочали огонь. Один з них застрі-

---

17)

ФОМА ҐОРДЕЄВ.

(З российского — Максима Ґоркого).

(Дальше.)

— Так.... о ріжних дурницях, — відповіла Люба.

— А чи я тебе питаю? — скрививши лице, сказав до неї отець. — Ти тобі сиди і мовчи, при своїй бабскій роботї....

— Про обід розказував я їй, — перебив Фома хрестному вітцеви....

— Ага! Та-ак.... Ну і я буду говорити про обід.... Спозирав я за тобою нинї.... нерозумно ти поводиш ся!

— То єсть як? — спитав Фома, і невдоволений нахмурив брови.

— То єсть так-таки просто нерозумно, то й все тут. Говорить, приміром, ґубернатор з тобою, а ти мовчиш....

— Що маю я єму сказати? Він говорить, що стратити батька, се нещасте.... Ну, я сам знаю се. А що можна єму на се сказати?

— Так, як оно менї від Господа спослано, то я, ваше превосходительство, не ропщаю.... Так повинен ти був сказати, або щось подібного в тім дусї. Ґубернатори, мій ти братику, покірність в чоловіці дуже люблять.

— Щож мав я як ягня на него дивити ся? — усьміхнув ся Фома.

— Як ягня дивив ся ти, ти не повинен так був.... А треба анї як ягня, анї як вовк, а так собі.... удавати перед ним: ви наші батьки, ми ваші дїти.... він сейчас і змякне.

— А до чогож то все потрібне?

— А на всякий случай.... Ґубернатор, він, брате, всегда колинебудь може придати ся.

— Чого ви єго учите, тату! — тихо і невдоволено сказала Люба.

— Або що?

— Льокаєм бути....

— Брешеш, ти вчена ослице! Політики я вчу, а не лакайства, політики житя.... Ти ось що, ти вийди! Відверни ся від зла.... і приготови нам перекуску. З Богом!

Люба скоро встала, і кинувши полотенце з рук на опирало крісла, вийшла. Отець, прижмуривши очи, поглянув за нею, побубнив пальцями по столї і заговорив:

— Буду я тебе, Фомо, учити. Лише дійстної і правдивої відомости і фільозофії буду тебе учити.... і як ти еї ймеш, будеш жити без похибок.

Фома видів, як порушали ся морщини на чолї старого, і они видались єму подібними до стрічок славяньского письма.

— Передовсім, Фомо, коли ти вже жиєш на сій земли, то обовязаний ти над всїм, що довкола тебе діє ся, застановити ся. Чому? А тому, щоби від нерозуму твого ти й сам не потерпів, тай людям не міг пошкодити глупотою своєю. Тепер ще одно. В кождім людскім дїлї суть два лиця, Фомо. Одно те, котре всї видять, і те єсть фальшиве; а друге, сховане, а се вже єсть правдиве. Єго й треба уміти найти, щоби поняти змисл дїла.... Ось, на примір, доми нічліжні, доми працї, приюти і инші такі заведеня. Подумай собі, на що они?

— Що маю я тут думати? — знеохочений сказав Фома. — Відомо всїм для чого?.... для бідних, хорих.

— Ех, брате! Іноді всїм буває звістно, що якийсь чоловік мошенник і підлий, а все таки всї єго кличуть Іваном або Петром і називають по вітцї, а не по матери....

— До чого ви се говорите?

— Все те належить до річи.... Так ось, кажеш ти, що доми ті суть для бідних і потребуючих, отже на то, аби виповнити Христову заповідь.... Добре! А хто єсть жебрак? Жебрак єсть чоловіком, котрий судьбою примушений напоминати нас, аби ми памятали на Христа; він єсть братом Христа, він дзвоном Господним, і дзвонить в житю длятого, щоби будити совість нашу, тревожити ситість тїла людского.... Він стоїть під вікном і сьпіває: „Христа ради!“ і сьпівом тим пригадує нам на Христа, на Єго сьвятий завіт помагати ближньому.... Але люди так житє своє устроїли, що після науки Христа зовсїм неможливо їм поступати, і Ісус Христос став для нас зовсїм непотрібний. Не раз, а може сто тисячів разів віддавали ми Єго на розпяте, а однак все не можемо Єго вигнати з житя, доки брати Єго бідні сьпівають на улицях Імя Єго і припоминають нам Єго.... І ось нинї придумали ми: замкнути бідних в такі відосібнені доми, щоби не ходили они по улицях і не будили нашої совісти.

— Мудро видумано! — здивовано про-

лив свого старенького дядю і сестру, а відтак офіцира і двох турецких вояків, заки упав поцілений кулею. Страти турецкі виносять 15 убитих і 27 ранених.

Новинки.

Львів дня 22 го липня 1902.

Академічна ґімназия у Львові. Дирекция львівскої академічної ґімназиї видала звіт за шкільний рік 1901/2. В першій части звіту на 37 сторонах містить ся розвідка дра Стефана Рудницкого: „Про зьвязь периодичної дїяльности сонця з температурою земскої атмосфери“. В урядовій части містить ся статистика заведеня. Збір учительский з кінцем шкільного року складав ся з директора, 13 професорів, 1 учителя і 9 заступників учителів, які учили так обовязкових як і надобовязкових предметів. З надобовязкових предметів учено історії краєвої, співу, рисунків (учив один з учителїв видїлової школи), каліграфії і француского язика. Науки ґімнастики задля браку відповідного льокалю не побирали ученики в сім роцї. Всїх відділів було 16: в I кл. було 3 відділи, в VII і VIII кл. по 1, а в инших по 2. — Статистика учеників. З початком шк. року вписало ся загалом 680^{1} учеників, в тім числї було 56, що повтаряли кляси. Серед I півроку принято 2^{2}, а виступило в тім часї 44 учеників. Серед II півр. принято 21^{4}, а виступило 73. (Найбільше виступило в кл. Ia—10, VII—10, III—9, II—8 учен.) При кінци II півроку остало 586 учеників. При кляфікациї учеників з кінцем шк. року одержало: 48 перший степень з відзначенем, 453^{5} перший степень, 27 другий степень, 11^{1} третій степень, 45 поправку, а 2 доповняючий іспит. — Ноти з обичаїв: 108 учеників мало похвальні обичаї, 442 добрі, 31 досить добрі, 5 доганні, а лихих обичаїв не мав нїхто.

— В товаристві Жіноча спілка промислова „Труд“ у Львові (ринок ч. 39) знайдуть способні і вправні робітниці до шитя суконь і біля заняте Зголошеня з сьвідоцтвами доґенсрішного заняти приймає дирекция що дня в годинах від 8—12 і від 3—6.

— Огонь від грому. Дня 10 с. м. около 11 год. в ночи вдарив грім в Опарах пов. дрогобицкого в стодолу Івана Мазурчака, котрий в наслїдок під ту пору великого вітру знищив ще хати 8 господарів. Шкода в части обезпечена виносить 20.700 К. З людий і худоби нїхто не згинув.

— Тіло незнаного чоловіка знайдено дня 12 с. м. в поли коло дороги, що веде до Озірної пов. золочівского. Секция судово-лїкарска виказала, що він згинув природною смертию на удар серця. Помершого не можна вже було розпізнати, бо тїло від довшого лежіня було вже на пів зігнуте: то лиш можна було розпізнати, що то був чоловік літ около 50, а судячи по одїню був то може згінник або торговельник худоби.

— Убийство. Зі Стрия доносять нам: Дня 16 с. м. хотїв Василь Турянський, господар в селї Кавску, зайшлу до города корову заняти зі шкоди. Коли то спостеріг Стефан Касприв, вибіг зі своїми синами Костем і Стеcем та побили Василя Турянского колами і сапами так, що той на місци погиб. Зверхність громадска дала о тім знати до прокураторії державної в Стрию.

— Знов страшні катастрофи. Щось єсть, щось мусїло конче стати ся в природі, а чого ми не можемо зрозуміти, коли раз по раз, то тут, то там проявляють ся страшенні тучі і воздушні труби, землетрясеня, при котрих земля пукає і роблять ся озера і вибухи вульканічні, що огненним подувом нищать всяке житє на земли. І знов двох противних хоч і конче далеких сторін, з Києва і Відня наспіли нині вісти про страшні катастрофи, котрих наслідки годі ще докладно знати. З Києва доносять, що дня 21 с. м. вечером настала там була страшна туча з градом і великою зливою. Град падав величини лїскового оріха і повибивав множество шиб. Вода позаливала богато домів, в деяких улицях стояла на 1 метер високо а декуди навіть і висше. О скільно досї стверджено згинуло 15 людий. Насипи на шляхах зелїзниць вода попідмулювала, в наслїдок чого настала перерва в руху. О 8 год. вечером падав знов великий дощ а улиці міста виглядали як би великі ріки. — Вчера по полудни була у Відни велика туча. Дощ падав так великий, як би настав хмаролом, і наробив великі шкоди в будинках і каналах. Богато пивниць і сутерен позаливало а в руху трамваєвім настазала кілька разів перерва. Шкода, якої наробила вчерашна буря, єсть величезна. Занотовано звиш 200 нещасливих пригод. Одна 4-лїтна дитина утопила ся в сутеренах: вода єї залила. — З Ню-Йорку доносять, що коло Сен Люй ріка Міссісіпі вилляла. Збіже уважане за найкрасше в цілім окрузї стоїть так глубоко під водою, що понад ланами збіжа пливуть навіть пароходні судна. Шкоду оцїняють на 6 мілїонів долярів. — З Владикавказу наспіла вість, що коло жерел ріки Ґенальдон усунув ся другий ожеледець і задержав ся на 12 кільометрів перед першим, о котрого усуненю ми вже доносили. При усуненю першого ожеледця згинуло 32 людий, при другім 4.

— Конкурс. В бурсї, удержуваній станиславівскою філією „Руского Товариства педаґоґічного“, знайде поміщене в роцї шкільним 1902/3, 30 учеників руской народности, учащаючих до шкіл публичних в Станиславові. Приняті дістануть в бурсї: мешкане, харч, опал, сьвітло і належитий догляд, натомість кождий з них мусить мати: 1 подушку, 1 ковдру або коцик, 6 пар біля, 6 хустин до носа, 6 пар шкарпиток або онучок, 2 пішевки, 2 простирала на сїнник а 2 під ковдру, 2 парі чобіт або черевиків, відповідну одїж і книжки. — Оплата виносить 16 до 24 К. місячно, платних з гори готівкою. Крім того кождий ученик платить 2 К. на рік за вужите інвентаря і 1 К. місячно за пране біля. Подане о принятє треба внести найдальше до 15. н. с. серпня с. р. до виділу філії „Руского Товариства педаґоґічного“ в Станиславові, на руки п. Прокопа Рабчука, професора ґімназиї в Станиславові: ул. Пелеша, ч. 24. До подання треба долучити, 1) послїдне сьвідоцтво шкільне, 2) сьвідоцтво хрещеня, 3) декларацию що до висоти місячної оплати. — Петент має виказати ся, що єсть членом „Руского Товариства педаґоґічного“ або вступити в члени, надсилаючи вписове 1 К. і річну вкладку 1 К. — Первеньство в принятю будуть мати вихованцї бурси з попередного шкільного року, що мали перший степень і не залягають з оплатою. Опізнених подань не увзглядить ся. — На переписку треба долучити до подання карту кореспонденцийну за 5 с. — Видїл станиславівскої філії „Руск. Товариства педаґоґічного“.

шептав Фома, і з широко отвертими очима поглянув на хрестного вітця.

— Ага! — скрикнув Маякин, а єго малі очи сьвітили триюмфально.

— Як же отець.... не догадав ся того? — неспокійно спитав Фома.

— Почекай лише! Ти ще послухай, дальше буде ще гірше. Отож придумали ми запирати їх в ріжні доми, а щоби не дорого виносило тримати їх там, то ми працювати заставили їх, старих і калік.... І милостиню давати не потреба тепер, і очиствивши улиці наші з ріжної голоти, ми не видимо поганої їх нужди і бідноти, а дальше можемо думати, що всї люди на земли ситі, обуті і одїті.... Ось до чого они суть, ті ріжні доми! Для укритя правди они.... для вигнаня Христа із нашого житя! Чи не ясно?

— Так-так! — сказав Фома, отуманений зручною бесїдою старого.

— І ще не все тут.... ще не до дна калюжа вичерпана! — крикнув Маякин, в одушевленю вимахуючи рукою по воздусї.

Морщини грали на лици єго; довгий орлиний ніс дрожав, а в голосї відбивав ся звук якогось одушевленя і зворушеня.

— Тепер поглянемо на ту річ з другої сторони. Хто найбільше зі всїх в користь бідних жертвує на всї ті доми, приюти і заклади. Жертвують богаті люди, купцї, купецтво наше.... Добре! А хто житєм кермує і устроює єго?... Дворяни, урядники і всякі инші не наші люди.... Від них і закони, і ґазети, і науки, і все від них іде. Давнїйше були они властителями, тепер земля їм з під ніг забрана, они на службу пішли.... Також добре! Але хтож в нинїшних днях суть найсильнїйшими людьми? Купець в державі перша сила, тому що при нім... мілїони! Чи не так?

— Так! — потакнув Фома, желаючи чим скорше почути того, чого хрестний отець не договорив, а що сьвітилось вже в очах єго.

— Отже памятай собі! — переконуючо і поучаючо продовжав старий; — житє устроювали не ми, купцї і в улажденю єго і до нинїшного дня голосу не маємо, рук приложити до него не можемо. Житє уладили инші, они й розвели в нім всяку паршиню, тих лїнюхів, нещасливих, біднених.... а що они єї розвели, то житє они занечистили і зіпсули, они, по божому розсуджуючи, і очистити єго повинні би. Але чистимо єго ми, на бідних жертвуємо ми, дбаємо о них ми.... Отже розсуди сам, прошу: чому маємо на чужі лахмани латки нашивати, як ми їх не розпдерли? Чому маємо дім направляти, як не ми в нім жили, і не наш він єсть? Чи не буде то розумнїйше, як ми станемо на боцї і від часу до часу станемо і приглянемо ся, як всяка гниль плодить ся і чужого чоловіка нам душить? Він не дасть собі ради з тим, бо не має средств на то. Так він до нас і зверне ся.... та скаже: прошу вас, мої панове, поможіть! А ми єму відповімо: позвольте нам місця до роботи! Возьміть нас за устроїтелів тогож житя! І як лише він нас возьме, тогди то ми будемо мусїли одним замахом очистити житє від всякого зла і лиха. Тогди Ґосудар імператор власними сьвітлими очами узрить, хто єсть єго вірні слуги і скілько они ума підчас безчинности рук своїх в собі накопичили ... Зрозумів?

— Якже не зрозуміти! — скрикнув Фома.

Коли хрестний отець говорив о урядниках, Фома пригадав собі на особи, що були на обіді, пригадав собі сьмілого, говіркого секретаря, і в голові єго шибнула гадка, що той кругленький чоловік певно не має більше як тисяч рублів на рік, а у него, Фоми, мілїон. Але той чоловік жиє так легко і свобідно, а він, Фома, не уміє і встидає ся жити. То порізнане і слова хрестного вітця викликали в нім цїлий вихор гадок, але він вспів схватити і уняти в форму лише одну з них.

— В самій річи, чи лише для одних гроший самих працюємо? Що з них, коли они власти не дають.

— Ага? — прижмуривши одно око, сказав Маякин:

— Ех! — обиджено скрикнув Фома — а щож мій отець? Говорили вы з ним?

— Двайцять лїт говорив....

— Ну, і що він сказав?

— Не доходили до него мої слова.... тїмя тверде було у него, у покійника.... Серце він мав отверте на остяж, а ум у него глубоко сидів.... Ну, зробив він один блуд.... і гроший тих дуже а дуже жаль....

— Менї гроший не жаль...

— Ти би спробував заробити хоч десяту часть з них, а тогди міг бись й говорити....

— Чи можу війти? — роздав ся за дверми голос Люби.

— Можеш.... хоч би й влетїти.... — відповів її отець.

— Чи сейчас будете їсти? — спитала она, входячи.

— Давай....

Она підійшла до буфету і загреміла посудою. Яков Тарасович поглянув на ню, пожував губами, і нараз поклепавши Фому долонею по колїні, промовив до него:

— Так то, мій похрестнику. Розважлише....

Фома відповів єму усьмішкою і подумав собі:

— А розумний він.... розумнїйший ніж мій отець.

І він сейчас-же сам собі відповів, але як би яким другим голосом:

— Розумнїйший, але гірший....

— **Нещасливі пригоди.** Дня 14 с. м. знайдено в ріці Стирі на области громади Бордуляки, повіта брідского, тіло незвістного мужчини. Переведене жандармериєю доходжене виказало, що потопельник називав ся Стефан Тимчак, літ 28 і родом із Завидча. Дня 13 с. м. в полудне пішов він був до Бордуляків оглянути свою луку і тут очевидно хотів перейти через ріку а не знаючи єї глубини утопив ся. — Дня 15 с. м. о 3 год. по полудни переїхав поїзд тягаровий межи стациями Ямницею а Станиславовом пастуха Олексу Шпильчака і той згинув на місци. Здає ся, що Шпильчак в намірі самоубийчім кинув ся під колеса льокомотиви в тій хвили, коли она вже була близько него. — Дня 11 с. м. в Тарнавці пов. Добромильского упав друк з оборога на півтретя літну дитину, Маринню, доньку Мартина і Анни Челюсняків і убив єї на місци.

— **Движиму азбуку,** або прилад до образового представленя початкової науки читаня і писаня, видану через п. Гр. Бізя до ужитку в школах народних, набути можна в краєвій витвірчо-гандлевій Спілці приборів шкільних у Львові, ул. Панська ч. 21 по зниженій ціні 8 К за комплет.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує: Перестанок „Штайніберфур" на шляху Черчан - Вран поміж стациями Крганіц і Айле в окрузі ц. к Дирекциї зелїзниць держ. в Празї, уряджений доси тілько для руху особового і пакункового, отворено дня 15 с. м. також для посилок товарових в цїловозових наборах.

Телеграми.

Відень 22 липня. Віденьский Fremdenblatt одержав вість з Берлина, що шамбелянь Моравский був в Берлинї у одного міністра і старав ся о то, аби міністер наклонив цїсаря Вільгельма до відложеня подорожи до Познаня на другий рік.

Відень 22 липня. Помер тут начальний протоігумен вірменьских монахів Мехитаристів.

Рим 22 липня. Папа приймав вчера американьску місию з цивільним ґубернатором островів Филиппинів на чолї. На знак свого вдоволеня з висліду переговорів вручив Папа кождому членови місиї памятку.

Рим 22 липня. Кардинал Ледоховский помер нинї рано о 6 год.

Білгород 22 липня. Король Александер з женою виїздить дня 15 жовтня с. р. до Росиї.

К-вс 22 липня. Нинїшний бюлетин каже, що стан короля значно поліпшує ся. Рана гоїть ся дуже добре. Вчера король не міг вийти на вільний воздух з причини непогоди.

Надіслане.

Руж поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1902 після середно-европ. час.

поспіш.	особ.	Зі Львова
відходить		
		День
	6·25	До Станиславова, Підвисокого. Потутор
	6·35	„ Лавочного, Мукачa, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Ковови
	6·30	„ Підволочиск з Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Сколього, Лавочного від 1/7 до 15/9.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск з гол. двірця
	10·35	„ Іцкан, Сопова, Берговету
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від 1/5 до 15/9 в неділї і сьвята
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від 1/5 до 10/9 в неділї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від 1/6 до 30/9
	3·15	„ Янова від 1/5 до 15/9.
	3·20	„ Зимноводи від 18/5 до 26/9.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·45	4·15	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	8·16	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	6·25	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·20	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від 15/6 до 15/9
	6·30	„ Янова від 1/5 до 15/9 в будні дни
	6·35	„ Лавочного Мукачa, Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя з гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	10·05	„ Янова від 1/5 до 15/9 в неділї і сьвята
	10·30	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	11·—	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова з Підзамча

поспіш.	особ.	До Львова
приходить		
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·10	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	10·25	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	1·23	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
	4·40	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·55		„ Підволочиск на гол. дворець
	5·10	„ „ „ Підзамче
	5·45	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·50	„ Кракова
5·40		„ Чернівців
	3·14	„ Брухович
		Ніч
	12·05	З Сколього, Калуша, Болехова
2·15		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	10.03	„ Янова від 1/5 до 31/5 і від 16/9 до 30/9 що дня, а від 1/6 до 15/9 в неділю і сьвята
	7·04	„ Брухович від 7/5 до 30/6 і від 16/9 до 30/9
	8·50	„ Брухович від 1/7 до 15/9 що дня
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·10	„ Янова від 1/6 до 15/9.
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Козови, Підвисокого
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·38	„ „ на гол. дворець
	10·50	„ Лавочного. Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від **6-ої** години вечером до **5-ої** години **59** мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В місті видають білети їзди: Звичайні білети аґенция часописий Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білети звичайні і всякі иньші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красіцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

V.

....Роздвоюючe відношенє до Маякина з кождим днем все скріпляло ся у Фоми: слухаючи его слів з увагою і жадним зацікавленєм, він чув, що кожда стріча з хрестним вітцем збільшує в нім неприязне чувство до старого. Часами Яков Тарасович взбуджував у похрестника чувство подібне до страху, а часами навіть фізичне обридженє. Послїдне звичайно являлось у Фоми тогди, коли старий був чим небудь вдоволений і сьміяв ся. Від сьміху морщини старого дрожали, кождої секунди зміняючи вираз лиця; сухі і тонкі губи его скакали, розтягали ся і обнажували чорні відломки зубів, а червона борода сьвітила ся як огонь. Звук сьміху его був похожий на скрипіт заржавілих завіс, а сам старий нагадував ігравую ящірку. Не уміючи скривати своїх чувств, Фома часто і дуже грубо висказував їх Маякинови словами і рухами, але старий як би не замічав того і не спускаючи очий з похрестника, руководив кождим его кроком. Він майже й не ходив до своєї контори, цїлий поринувшись в пароходні дїла молодого Гордеєва і лишаючи Фомі свобідного часу. Завдяки значіню Маякина в місті і широким знакомствам на Волзї, дїло ішло сьвітло, але ревне занятє Маякина ділами его уміцнювало певність Фоми в тім, що хрестний отець твердо рішив оженити его з Любою, і що ще більше відтручувало его від старого.

Люба і подобалась єму, і видалась підозріною і небезпечною для него. Она не виходила за муж і хрестний отець нічого не говорив о тім, не устроював вечерів, нікого з молодіжи не запрошував до себе і Любу нїгде не пускав. А всї єї подруги були замужні.

Фома подивляв єї бесїди і слухав їх так само жадобно, як і бесїди єї вітця; але коли она начинала з любовю і тугою говорити о Тарасі, єму здавало ся, що під іменем тим она скриває иншого чоловіка, бути може, того Єжова, котрий, як она говорила, мусів чомусь покинути університет і виїхати з Москви. В ній було много простого і доброго, що подобалось Фомі і часто она словами своїми взбуджувала в нім вспівчутє для себе: єму здавало ся, що она не жиє, а спить на яві.

Єго поведенє на поминках по вітци стало загально звістним серед купецтва і виробило єму недобру репутацию. Коли був на біржи, замічав, що всї на него споглядають насмішливо, неприхильно і говорять з ним в якийсь дивний спосіб. Раз навіть він учув за плечми своїми, не голосний, але згірдний оклик:

— Гордеєнішка! Молокосос....

Він відчував, що то до него відносить ся, але не обернув ся і не поглянув, хто кинув ся до него тими словами. Богаті люди, котрі з початку збуджували в нім несміливість перед ними, тратили в єго очах блеск свого богацтва і розуму. Не раз они вже вирвали з рук єго ту або другу вигідну доставу; він ясно видів, що они й в будучности то будуть робити, а всї они видались єму однаково грошелюбовими, однаково завсїгди готовими шукати один другого. Коли він виявив хрестному вітцеви своє спостереженє, старий сказав:

— А як-же инакше має бути? Торговля то так як війна.... ризиковне дїло. Тут бють ся о мошонку, а серце єсть в мошонці.

(Дальше буде)

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

І Н С Е Р А Т И.

З друкарнї В. Ловиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).